

УДК 342.951:351.82

Дмитро СМОТРИЧ

Національний університет “Львівська політехніка”,
Навчально-науковий інститут права,
психології та інноваційної освіти,
доцент кафедри адміністративного
та інформаційного права,
доктор філософії 081 “Право”
dmytro.v.smotrych@lpnu.ua
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-6087-9553>

Дмитрій СУРКЕС

Національний університет “Львівська політехніка”,
Навчально-науковий інститут права,
психології та інноваційної освіти,
студент першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти
Dmytrii.Surkes.pv.2020@lpnu.ua
ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0008-1367-9450>

Ростислав БУНЯК

Національний університет “Львівська політехніка”,
Навчально-науковий інститут права,
психології та інноваційної освіти,
студент першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти
rostyslav.buniak.pv.2020@lpnu.ua
ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0002-7685-3539>

Антон ШЕВЧУК

Національний університет “Львівська політехніка”,
Навчально-науковий інститут права,
психології та інноваційної освіти,
студент першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти
anton.shevchuk.pv.2020@lpnu.ua
ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0000-5158-4075>

АДМІНІСТРАТИВНИЙ ДОГОВІР В ПРАВОВІЙ СФЕРІ

<http://doi.org/10.23939/law2024.42.175>

© *Смотрич Д., Суркес Д., Буняк Р., Шевчук А., 2024*

Анотація. У цій статті розглянуто роль і значення адміністративних угод у сучасній юридичній практиці. Мовиться про концепцію адміністративних контрактів, її основні аспекти та вплив на відносини між державними установами, громадянами та

підприємствами. Особливу увагу надано правовому регулюванню адміністративних договорів, їх видам і процедурі їх укладення.

У дослідженні проаналізовано роль адміністративних договорів у забезпеченні прав та інтересів сторін, а також у виконанні ними суспільних функцій. Виділено практичні аспекти застосування адміністративних угод у різних сферах управління. Ця стаття допоможе читачеві краще зрозуміти суть і значення адміністративних угод у сучасному правовому середовищі.

Крім того, висвітлено аспекти правового регулювання адміністративних норм, особливо в контексті змін у правовій та судовій практиці. Також розглянуто можливі проблеми та перспективи розвитку інституту адміністративних контрактів у майбутньому. На основі аналізу наукових джерел, міжнародного досвіду, нормативних правових актів та практичного досвіду зроблено висновки про ефективне використання адміністративних договорів у правовому полі для досягнення державних цілей та захисту інтересів усіх учасників правовідносин. Отже, у цій статті надано чіткий огляд та аналіз поточного стану адміністративних угод у правовій сфері, що сприятиме подальшому розвитку та вдосконаленню цієї установи.

Аналіз нормативно-правової бази, що регулює укладення та виконання адміністративних договорів, проведено на основі головних аспектів українського законодавства та міжнародного досвіду. Враховано типи адміністративних контрактів, структури і процедури, пов'язані з їх укладенням, а також особливості моніторингу їх виконання.

У статті також розглянуто проблеми і труднощі, що виникають під час реалізації адміністративних контрактів у сучасних умовах. Зокрема, питання, що стосуються законності та легітимності такої угоди, можливості зловживання владою з боку державних органів, а також забезпечення прав та інтересів фізичних осіб.

Особливу увагу надано порівняльному аналізу адміністративних договорів з іншими формами судового розгляду, такими як адміністративні та цивільно-правові договори. Це дає змогу визначити особливості та переваги адміністративних угод під час узгодження суспільних відносин.

Також були зроблені висновки про необхідність вдосконалення правового регулювання адміністративних договорів та вироблення конкретних рекомендацій для підвищення ефективності їх застосування. Ця стаття буде корисна юристам, студентам юридичних факультетів і всім, хто цікавиться адміністративним правом і правовим регулюванням діяльності уряду.

Ключові слова: адміністративний договір; законодавче закріплення; публічні договори; міжнародний досвід; публічне управління.

Постановка проблеми. Розглядаючи цю тему, вбачаємо, що вона вже здобула широку популярність серед дослідників і вважається однією з тих, що піддалися інтенсивному вивченню. Однак, незважаючи на велику кількість публікацій, відчувається відсутність значущого прогресу в просуванні цього інституту у практику та систематизації відносин, що мають бути регульовані адміністративними договорами. Дослідження джерел договірної компетенції суб'єктів договору також залишається актуальною проблемою. Загалом виникає враження, що проблема ретельно освітлена, але її істотні аспекти так і залишаються нерозв'язаними.

Мета статті. Мета цієї статті – дослідити перспективи та обґрунтувати необхідність правового закріплення правового інституту адміністративного договору.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Адміністративний договір у різних аспектах його існування досліджувало багато науковців. Хоча у цій роботі не передбачено детального переліку імен, проте під час підготовки матеріалу були вивчені праці таких визначних фахівців у галузі адміністративного права, як М. Ю. Довгань, С. О. Короєд, В. І. Олефір, В. С. Стефанюк, В. І. Курило та інші.

Виклад основного матеріалу. У сучасній адміністративно-правовій системі адміністративний договір посідає основне місце у виконанні владних функцій. Однак його концепція в новітньому адміністративному праві залишається об'єктом правової неоднозначності. Ці договори, виходячи з цивільних та господарських принципів, підпадають під загальні положення щодо зобов'язань та регулюють переважно відносини у сфері публічного права.

Законодавчо визначеність адміністративного договору здійснюється у пункті 16 частини 1 статті 4 Кодексу адміністративного судочинства України, що визнає його існування у публічному праві. Однак законодавство не вирішує багато невизначених питань щодо цього інституту, таких як перелік типів адміністративних договорів, процедура укладання, умови, форма, а також наслідки порушень умов договору [1].

Треба відзначити, що навіть зафіксоване офіційне визначення має свої недоліки, оскільки не вдається повністю відтворити сутність та характер адміністративного договору, а критерії для його відрізнєння від приватно-правових договорів недостатні; наявні суперечності та проблеми у визначенні адміністративного договору в судовій практиці. Суди, приймаючи рішення, часто не мають чіткої правової підстави стосовно адміністративного договору. Наприклад, Верховний Суд може класифікувати однакові або подібні за суттю вимоги до різних видів судової юрисдикції.

Отже, практика судів, включаючи навіть найвищі інстанції, у тлумаченні поняття адміністративного договору є різноманітною та потребує наукової підтримки [2, с. 156]. Законодавче регулювання договірних адміністративних відносин в Україні залишається недостатньо розвиненим, оскільки поняття “адміністративний договір” у законодавстві прямо згадується лише двічі.

– п. 16 ст. 4 “Визначення термінів” КАС України дає дефініцію адміністративного договору [1];

– п. 4 ч. 1 ст. 19 “Справи, на які поширюється юрисдикція адміністративних судів” КАС України зараховує до компетенції адміністративних судів спори, що впливають із адміністративних угод [1].

Встановлення та використання адміністративного договору управлінськими суб'єктами повноважень у Україні ще не мають достатньо чітких меж правового регулювання. Це призводить до низки проблем у практичній реалізації цього інституту через пасивність законодавчої гілки влади. Серед таких проблем можна виділити:

1. Недостатньо чітке визначення умов застосування адміністративних договорів у діяльності державних органів та адміністрації. Потрібно, щоб законодавство встановлювало точну дефініцію адміністративного договору та умови його укладання в законодавчому акті, що містить матеріальні норми.

2. Недостатня узгодженість адміністративних договорів з іншими формами управлінської діяльності, зокрема з правовими актами управління. Важливо закріпити у законодавстві України потребу врахування матеріальних характеристик адміністративних договорів під час їх укладання та виконання.

Подальша проблема полягає у дотриманні адміністративно-правового режиму під час укладання та дії адміністративних договорів. Законодавець має закріпити на нормативному рівні положення, які стосуються:

– Форми укладання адміністративних договорів.

– Необхідності отримання згоди від третіх осіб або інших управлінських органів щодо укладання адміністративних договорів, якщо їх зміст має прямий вплив на статус цих суб'єктів.

– Процедури отримання такої згоди.

Також потрібно вирішити питання недійсності адміністративних договорів, які можуть виникати з різних причин, таких як виявлення протиправності адміністративного акту, помилок у процедурі укладання договору, чи недостатніх правомочностей у представника сторони. Також треба встановити підстави для припинення дії адміністративних договорів, наприклад, виконання договірних зобов'язань.

Додатково треба вивчити можливість використання норм приватного договірної права під час укладання, зміни та припинення адміністративних договорів, а також потребу у видовій диференціації адміністративних договорів в Україні [3, с. 247].

На сьогодні існують різноманітні типи адміністративних договорів, які відображають різні аспекти взаємодії в управлінні та владі. Серед них можна виділити такі:

– Установчі адміністративні договори, які встановлюють основні положення та структуру управління.

– Компетенційно-розмежувальні адміністративні договори, що визначають межі влади та відповідальності між різними суб'єктами.

– Адміністративні договори про делегування повноважень, які передбачають передачу влади або функцій між сторонами.

– Програмно-політичні адміністративні договори про дружбу й співробітництво, які спрямовані на розвиток партнерських відносин та спільні програми.

– Договори між державними та недержавними структурами, які регулюють співпрацю між різними секторами суспільства.

– Договори про громадянську згоду, які встановлюють права та обов'язки громадян перед державою чи іншими структурами.

– Міжнародні договори, що регулюють відносини між державами та міжнародними організаціями [3, с. 254].

Аналіз законодавства України дає змогу виявити різноманітні форми діяльності органів місцевого самоврядування, де для виконання законом наданих повноважень часто використовуються адміністративні договори. Наприклад:

– органи місцевого самоврядування з урахуванням місцевих умов і особливостей можуть перерозподіляти між собою на підставі договорів окремі повноваження та власні бюджетні кошти (ч. 7 ст. 16 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”) [4]. Ч. 3 ст. 93 Бюджетного кодексу України також передбачає, що передання коштів між місцевими бюджетами здійснюється на підставі рішень відповідних місцевих рад, прийнятих кожною із сторін, і укладання договору [5];

– територіальні громади сіл, селищ, міст, районів у містах безпосередньо або через органи місцевого самоврядування можуть об'єднувати на договірних засадах на праві спільної власності об'єкти права комунальної власності, а також кошти місцевих бюджетів для виконання спільних проєктів або для спільного фінансування (утримання) комунальних підприємств, установ та організацій і створювати для цього відповідні органи і служби (ч. 3 ст. 60 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”) [4];

– для здійснення спільних програм місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування можуть укладати договори, створювати спільні органи та організації (частина 5 статті 35 Закону України “Про місцеві державні адміністрації”) [6].

Вважаємо, що визначення “адміністративного договору”, наведене вище, є неповним та неузгодженим. Під час докладнішого розгляду практичного застосування цих договорів можна зробити висновок, що кожна характеристика, яка впливає з офіційного визначення, може бути обґрунтованою або мати численні винятки.

По-перше, основною характеристикою, яка підлягає сумнівам, є віднесення договору до адміністративної категорії, коли однією зі сторін є суб'єкт владних повноважень, а зміст договору

спрямований на задоволення публічних інтересів. Часто трапляються випадки, коли орган, що має владні повноваження, здійснює свою діяльність не у сфері адміністрування, а за допомогою укладення приватних договірних зобов'язань.

Наприклад, ПАТ “Укрпошта”, яке було засноване Державою Україною через Міністерство інфраструктури. Крім відомого факту, що воно функціонує як національна пошта, воно також здійснює інші види діяльності, які зареєстровані у Єдиному державному реєстрі фізичних осіб-підприємців, юридичних осіб та громадських формувань. Ці види діяльності охоплюють господарську діяльність, таку як надання різноманітних комерційних послуг, роздрібна та загальновідома оптова торгівля. В цьому контексті задоволення публічних потреб, таких як транспортування товарів та забезпечення послуг листування по всій країні, відбувається згідно з вимогами господарського законодавства [7, с. 184].

Також варто розглянути адміністративний договір як поняття, що зазначене у законодавстві зарубіжних країн. Наприклад, у Німеччині окрема частина Закону про адміністративну процедуру присвячена питанням застосування таких договорів. Ця частина закону визначає межі допустимості укладання адміністративних договорів і встановлює порядок їх укладення, зміни та припинення. Загалом передбачається, що публічно-правові угоди можуть бути укладені, змінені або припинені, якщо закон не обмежує їх укладення. Відповідно до німецького законодавства, публічно-правові угоди можуть бути використані для таких цілей:

1) заміна ними адміністративних актів шляхом укладення їх із відповідних питань з особами, до яких був би звернений адміністративний акт (ст. 54 Закону Німеччини про адміністративну процедуру) [8];

2) усунення невизначеності щодо прав та обов'язків сторін адміністративно-правових відносин на основі компромісу після детального дослідження фактичних обставин справи та якщо адміністративний орган вважає це доцільним (ст. 55 Закону Німеччини про адміністративну процедуру) [8].

Подібно сфера використання адміністративних договорів визначається Законом Іспанії “Про засади адміністративних процедур органів публічного адміністрування” від 1 жовтня 2015 року, № 39/2015. Згідно з цим законом, публічна адміністрація може встановлювати права та обов'язки учасників публічно-правових відносин за допомогою укладання адміністративних договорів замість видання адміністративних актів. Процедура переговорів для узгодження умов таких договорів може бути започаткована на будь-якому етапі адміністративного провадження або до його початку.

Уточнюючи це загальне положення, частина 1 статті 86 Закону Іспанії “Про засади адміністративних процедур” надає органам публічного адміністрування право укладати адміністративні договори як з іншими органами публічного адміністрування, так і з приватними особами. Проте такі договори мають відповідати принципам національного законодавства, не вирішувати питань, які не підлягають переговорам, та спрямовуватися на задоволення публічних інтересів, що належать до компетенції відповідних органів публічного адміністрування [9].

Адміністративні органи Франції мають широкі повноваження у сфері договірної регулювання адміністративно-правових питань. Під час дослідження законодавства Франції, що регулює укладання договорів адміністративними органами, виявлено, що такі договори можуть мати як цивільно-правовий, так і адміністративний характер, залежно від природи включених у них пунктів.

За спостереженнями Дж. Феррарі, деякі пункти є спільними для обох видів договорів, такі як заборона арбітражних положень чи питання щодо компетенції державних органів. Проте існують й інші пункти, що виходять за межі типової структури і змісту цивільно-правових договорів. Вони набувають особливого значення з часом, оскільки судова практика надає їм характер публічно-правових, що розширює їхню правову природу [10].

Як приклад можна згадати судові рішення першої інстанції [11], яке підтвердило апеляційний адміністративний суд та Верховний Суд щодо природи оспорюваного охоронюваного договору,

визнаючи його адміністративним. Також суди висвітлили, що цей договір є публічно-правовим і питання, що стосуються його дії, припинення та скасування, мають бути розглянуті відповідно до КАС України [12].

Комплексний аналіз судової практики в адміністративних судах щодо компетенційних суперечок та адміністративних договорів свідчить про необхідність уважного врахування повноважень суб'єктів владних органів, які часто визначаються законом. Втім є ситуації, коли ці повноваження пересікаються, що може призвести до компетенційних конфліктів. Такі суперечки виникають через різне розуміння законодавства між суб'єктами владних органів або через перевищення чи неправомірне використання ними своїх повноважень.

Висновки. Отже, навіть під час широкого застосування адміністративних договорів у законодавстві України сьогодні немає чіткої нормативної бази, яка б врегулювала питання їх укладання, виконання, зміни та припинення. Навіть серед науковців немає чітких визначень цих понять. Отже, нинішній стан законодавства призводить і буде продовжувати призводити до суперечностей у використанні адміністративних механізмів здійснення владних повноважень.

Також важливо відзначити, що неоднозначність у визначенні поняття “адміністративний договір” гальмує розвиток українського законодавства та ускладнює процес вирішення справ у судах, тому потребує перегляду та коригувань. З аналізу матеріалів, представлених у цьому дослідженні, можна зробити висновок, що під час укладення адміністративного договору не завжди спостерігається прояв добровільної згоди сторін, і реалізація функцій та завдань, покладених на суб'єктів адміністративного управління, може відбуватися через укладення цивільних або комерційних договорів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кодекс адміністративного судочинства України : Закон України від 6 липня 2005 р. № 2747-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15>
2. Науково-практичний коментар до Кодексу адміністративного судочинства України: в 2-х т. Т. 1 / за заг. ред. В. К. Матвійчука / Матвійчук В. К., Хар І. О. К.: КНТ, 2007. 786 с.
3. Гуд А. М. (2019). Адміністративний договір як форма договірної регулювання адміністративно-правових відносин: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ: Національний університет біоресурсів і природокористування України, 2019. 195 с.
4. Про місцеве самоврядування в Україні: закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>
5. Бюджетний кодекс України Закон України від 08.07.2010 № 2456-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>
6. Про місцеві державні адміністрації: Закон України від 09.04.1999 № 586-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/586-14#Text>
7. Рагуліна К. А. (2015). Договір як особлива форма існування правових норм. Державне будівництво та місцеве самоврядування. 2015. Випуск 29. С. 179–189.
8. Germany Administrative Procedure Act (Verwaltungsverfahrensgesetz) of 25 May 25 1976. Last updated: 11 December 2008. URL: <https://germanlawarchive.iuscomp.org/?p=289>
9. Law of Kingdom of Spain on the Common Administrative Procedure of the Public Administrations of 1 October 2015 No. 39/2015. URL: <https://afyonluoglu.org/PublicWebFiles/Reports/PDP/2015%20SpainLaw%20392015%20Common%20Administrative%20Procedure%20of%20PA.pdf>
10. Ferrari G. The contracts of public administrations. Revista de la Facultad de Derecho de Mexico. 2018. Tomo LXVIII, Numero 271. DOI: 10.22201/fder.24488933e.2018.271.65340
11. Постанова Житомирського окружного адміністративного суду від 19 червня 2018 р. по справі № 806/1536/18. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/74755516>
12. Постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 23 грудня 2019 р. по справі № 806/1536/18. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86552104>

REFERENCES

1. **Code of Administrative Procedure of Ukraine:** Law of Ukraine of July 6, 2005, No. 2747-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15> [In Ukrainian].
2. **Scientific and Practical Commentary to the Code of Administrative Procedure of Ukraine.** In 2 volumes. Volume 1 / edited by V. K. Matviichuk / Matviichuk, V. K., Khar, I. O. K.: KNT, 2007. 786 p. [In Ukrainian].
3. **Administrative contract as a form of contractual regulation of administrative and legal relations:** Candidate of Laws degree: 12.00.07. Kyiv: National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine, 2019. 195 p. [In Ukrainian].
4. **On Local Self-Government in Ukraine:** Law of Ukraine of 21.05.1997 No. 280/97-VR. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80> [In Ukrainian].
5. **Budget Code of Ukraine: Law of Ukraine** of 08.07.2010 No. 2456-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text> [In Ukrainian].
6. **On Local State Administrations:** Law of Ukraine of 09.04.1999 No. 586-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/586-14#Text> [In Ukrainian].
7. **Contract as a special form of existence of legal norms.** State Building and Local Self-Government. 2015. Issue 29. P. 179–189 [In Ukrainian].
8. Germany Administrative Procedure Act (Verwaltungsverfahrensgesetz) of May 25, 1976. Last updated: December 11, 2008. URL: <https://germanlawarchive.iuscomp.org/?p=289> [In Ukrainian].
9. **Law of Kingdom of Spain on the Common Administrative Procedure of the Public Administrations** of October 1, 2015 No. 39/2015. URL: <https://afyonluoglu.org/PublicWebFiles/Reports/PDP/2015%20SpainLaw%20392015%20Common%20Administrative%20Procedure%20of%20PA.pdf> [In Ukrainian].
10. Ferrari, G. (2018). **The contracts of public administrations.** *Revista de la Facultad de Derecho de Mexico*. 2018. Tomo LXVIII, Numero 271. DOI: 10.22201/fder.24488933e.2018.271.65340 [In Ukrainian].
11. **Resolution of the Zhytomyr District Administrative Court** of June 19, 2018 in case No. 806/1536/18. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/74755516> [In Ukrainian].
12. **Ruling of the Supreme Court as part of the panel of judges of the Administrative Court** of Cassation of December 23, 2019 in case No. 806/1536/18. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86552104> [In Ukrainian].

Дата надходження: 19.03.2024 р.

Dmytro SMOTRYCH

Lviv Polytechnic National University,
Educational and Research Institute of Law,
Psychology and Innovative Education,
Associate Professor of the Administrative
and Information Law Department,
PhD in Law

dmytro.v.smotrych@lpnu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6087-9553>

Dmytrii SURKES

Lviv Polytechnic National University,
Educational and Research Institute of Law,
Psychology and Innovative Education,
student of the first (bachelor)
level of higher education

Dmytrii.Surkes.pv.2020@lpnu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-1367-9450>

Rostyslav BUNIAK

Lviv Polytechnic National University,
Educational and Research Institute of Law,
Psychology and Innovative Education,
student of the first (bachelor)
level of higher education

rostyslav.buniak.pv.2020@lpnu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-7685-3539>

Anton SHEVCHUK

Lviv Polytechnic National University,
Educational and Research Institute of Law,
Psychology and Innovative Education,
student of the first (bachelor)
level of higher education

anton.shevchuk.pv.2020@lpnu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-5158-4075>

ADMINISTRATIVE CONTRACT IN THE LEGAL SPHERE

In this article, we will consider the role and importance of administrative agreements in modern legal practice. The concept of administrative contracts, its main aspects and impact on the relations between state institutions, citizens and enterprises are considered. Special attention is paid to the legal regulation of administrative contracts, their types and the procedure for their conclusion.

The article analyzes the role of administrative contracts in ensuring the rights and interests of the parties, as well as in the performance of their public functions. Practical aspects of the use of administrative agreements in various areas of governance are highlighted. This article will help the reader to better understand the essence and significance of administrative agreements in the modern legal environment.

In addition, the article discusses the existing aspects of legal regulation of administrative agreements, especially in the context of changes in legal and judicial practice. The author also considers possible problems and prospects for the development of the institution of administrative contracts in the future. Based on the analysis of scientific sources, international experience, regulations and practical experience, the author draws conclusions about the effective use of administrative contracts in the legal field to achieve public goals and protect the interests of all parties to legal relations. Thus, this article will provide a clear overview and analysis

of the current state of administrative agreements in the legal field, which will contribute to the further development and improvement of this institution.

The analysis of the legal framework governing the conclusion and performance of administrative contracts is carried out with a focus on the key aspects of Ukrainian legislation and international experience. The types of administrative contracts, structures and procedures related to their conclusion, as well as the peculiarities of monitoring their implementation are taken into account.

The article also discusses the problems and difficulties that arise in the implementation of administrative contracts in the current environment. In particular, the author examines issues related to the legality and legitimacy of such agreements, the possibility of abuse of power by public authorities, and the protection of the rights and interests of individuals.

Particular attention is paid to the comparative analysis of administrative agreements with other forms of litigation, such as administrative and civil law agreements. This makes it possible to determine the features and advantages of administrative agreements in the regulation of social relations.

The author also draws conclusions about the need to improve the legal regulation of administrative agreements and develop specific recommendations to improve the efficiency of their application. This article will be useful for lawyers, jurists, law students and anyone interested in administrative law and legal regulation of government activities.

Key words: administrative contract; legislative consolidation; public contracts; international experience; public administration.